

DONJA VOĆA, selo Z od Varaždina. Župna crkva Sv. Martina, jedno-brodna građevina s polygonalnim svetištem, ima dvije bočne kapele i visok zvonik uz glavno pročelje. Okružena je cinktorom s naglašenim ulazom i tornjićima. U današnjem obliku potječe iz XVIII. st. U crkvi su barokne zidne slike iz 1753, među njima i alegorije Hrvatske i Štajerske, koje jedna drugoj pružaju ruke, barokna propovjedaonica s reljefima i kalež ukrašen sličicama od enajla (oko 1800). Barokna kapela Sv. Tome i u unutrašnjosti je barokno opremljena.

LIT.: Horvat — Matejčić — Prijatelj, Barok.

A. Ht.

DONJE POLJE, predio I od Šibenika. Tragovi naseljavanja sežu do prapov. doba (sedam uzvišenja s ostacima građinskih naselja). Na položaju *Grušine (Morinje)* nalaze se ant. ostaci prostrane ladanjsko-gospodarske zgrade; u srednjovj. i novijem groblju kraj crkve Sv. Lovre pronađeno je više rim. nadgrobničkih natpisa, starohrvatski grobovi s nakitom i raznom opremom, te brojni ulomci ornametiranog ranosrednjovj. crkv. kamenog namještaja, arhit. plastike, epigrafskih spomenika i sarkofaga. Ostaci iz ant. doba nađeni su na više lokaliteta u okolici, a najpoznatiji je *Jadrtovac*. Na položaju *Kosa* otkriveno je i istraženo groblje iz IX — X. st. (130 grobova). — Krajem XIV. st. župa Donje polje broji 11 sela. Iz toga vremena potječe više sakralnih objekata od kojih su se do danas, potpuno ili u ruševinama, očuvali romaničko-gotičke crkvice Sv. Mare, Gospe od Griblja, Sv. Silvestra, Sv. Jurja i Sv. Lovre.

LIT.: K. Stojić, Sela šibenskog kotara, Šibenik 1941. — F. Dujmović, Arheološko rekonstruiranje južno od Šibenika, VjAHD, 1953. — Z. Gunjača, O kontinuitetu naseljavanja na području Šibenika i najuže okolice, Zbornik Šibenik, Šibenik 1976. — Isti, Grob jedne hrvatske odličnice iz XI st., Gunjačin zbornik, Zagreb 1980.

Z. Gu.

DONJI MIHOLJAC, gradić uz Dravu SZ od Osijeka. Na vlastelinstvu — nekoć Prandaua — grof Majláth dao je u prostranu parku s egzotima podići dvorac u oblicima povijesnih stilova (1905 — 14) s raskošnim arhit. detaljima u unutrašnjosti. Uz jednobrodnu kasnobaroknu župnu crkvu Sv. Mihovila stoji kameni kip Sv. Florijana, rad J. Bücka (1802). Kameni križ je iz 1836.

LIT.: A. Danhelovsky, Domänen Valpovo und Donji Miholjac in Slavonien, Wien 1885. — M. Obad-Šćitaroci, Hrvatska parkovna baština, Zagreb 1992.

A. Ht.

DONJI VIDOVEC, selo u Međimurju. Kasnobarokna župna crkva Sv. Vida (1779 — 92) ima opremu uglavnom iz toga vremena. Na gl. oltaru (rad J. Holzinger) je kopija slike *Marije Pomoćnice* po zavjetnoj slici iz Maria Zella u Austriji (rađena po predlošku iz sienskoga trecenta između 1370 — 82); optočena je grbovima hrvatsko-ug. kralja Ludovika I. — Župnu kuriju podignuo J. Hunyadi 1765. Ispred nje je kip Sv. Trojstva (1794), a podalje Sv. Florijana (1792).

LIT.: A. Horvat, Spomenici arhitekture i likovnih umjetnosti u Međimurju, Zagreb 1956. — Ista, Osvrt na sliku u Međimurju, koja sjeća na Anžvinca Ludovika I Velikog, Razprave SAZU (Ljubljana), 1966, 5. — S. Prišer, Dela štajerskih baročnih kiparjev u Međimurju, Časopis za zgodovino in narodopisje (Maribor), 1967, 3. — Horvat — Matejčić — Prijatelj, Barok.

A. Ht.

DONJI ZVEČAJ → ZVEČAJ

DORN, Antun, povjesničar i arheolog (Hrtkovci, 21. VIII. 1923). Studirao je povijest na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 1961. radi u Institutu za povijest prirodnih, matematičkih i medicinskih znanosti HAZU u Zagrebu, a od 1963. u Gradskom muzeju u Vukovaru. Vodio arh. istraživanja na području općina Županje i Vukovara.

BIBL.: *Starohrvatska nekropola u Daraž-Bošnjacima kod Županje*, Arheološki radovi i rasprave, 1967, IV — V (s B. Čekucem); *Kelitski ratnički grob s Vučedola*, Godišnjak MH, Vinkovci 1970; *Bogdanovci u prošlosti* (suautor), Vukovar 1980; *Vukovar i okolica* (suautor), Vukovar 1981.

B. Čk.

DOROŠEVIĆ, Matij, zlatar (XVI/XVII. st.). Član zlatarske obitelji iz Šibenika. God. 1614. skovao je za franjevce na Otoku kraj Korčule srebrni ophodni križ na kojemu se potpisao (čuva se u samostanu nad Orebićima). Uz uspješnu primjenu baroknoga ornamenta križ pokazuje majstorovo oslanjanje i na gotičko-renesansne oblike. — Matijinom bratu, zlataru *Andriji* pripisuje se procesijski srebrni križ s nekoliko utisnutih pečata i inicijalima AD.

LIT.: C. Fisković, Franjevačka crkva i samostan u Orebićima, Spomenica Gospe Anđela u Orebićima 1470 — 1970, Omiš 1970. — Horvat — Matejčić — Prijatelj, Barok. — C. Fisković, Srebrni križ šibenskog zlatara Andrije Doroševića u Šibeniku, Kulturna baština, 1993, 22 — 23.

I. Fis.

DOVNIKOVIĆ, Borivoj, crtač i karikaturist (Osijek, 12. XII. 1930). Karikaturom se bavi od 1944, stripove crta od 1951. Studirao je na

DONJI MIHOLJAC, dvorac grofa Majlátha

Akademiji u Zagrebu 1949/50. Sudjelovao u realizaciji filma *Veliki miting* (1950), kojim započinje proizvodnja animiranih filmova u nas. Pripada zagrebačkoj školi crtanoga filma. Od 1962. scenarist, režiser, crtač i animator vlastitih filmova (*Bez naslova*, 1963; *Kostimirani rendez-vous*, 1965; *Krek*, 1967; *Ljubitelji svijeta*, 1970; *Škola hodanja*, 1978; *Jedan dan života*, 1982; *Dva života*, 1986; *Uzbudljiva ljubavna priča*, 1989). Polazište mu je karikatura i humor, u sadržajnome smislu zanima ga odnos pojedinca prema okolini i društvu. Nagrađen je na filmskim festivalima u Leipzigu (1967), Berlinu (1968), Hollywoodu (1971), New Yorku (1973), Zagrebu (1974), Beogradu (1979), San Antoniju (1978), Varni (1982) i Annencyu (1989). Od 1976. objavljivao je u časopisu »Filmska kultura« tekst *Škola animacije*. Bavi se grafičkim oblikovanjem. Direktor Međunarodnoga Festivala crtanoga filma u Zagrebu 1985 — 90.

LIT.: R. Munitić, Upornost uravnoteženosti — Borivoj Dovniković, sinteza tradicionalnog i avangardnog u animaciji, Umetnost (Beograd), 1975, 44. — Zagrebački krug crtanog filma, I — III. (zbornik), Zagreb 1978.

Z. Sa.

DRAČEVICA, selo u unutrašnjosti otoka Brača, u kojemu je nađena veća količina rim. republikanskog novca, a u predjelu Trešćenik pokrov starokršć. sarkofaga. Crkva Sv. Kuzme i Damjana sagrađena je 1678, a župna crkva 1770.

LIT.: C. Fisković, Historički i umjetnički spomenici na Braču, Brački zbornik, 1940, 1. — A. Jutronić, Naselja i porijeklo stanovništva na otoku Braču, ZNŽO, 1950, 34.

DRAGANIĆ, Josip, likovni kritičar (Zadar, 30. VIII. 1894 — Zagreb, 2. IX. 1936). Završio slavistiku i romanistiku s doktoratom u Zagrebu (1919 — 24). Likovne kritike objavljuje od 1923 (»Jugoslavenska njiva«, »Riječ«, »Mladost«, »Vijenac«, »Književne novine«, »Novosti«, »Život«). Knjigu *Prikazi o umjetnosti*, s ogledima o J. Planciću, F. Kršiniću, K. Ružički, A. Augustinčiću, O. Mujadžiću i A. Motiki, objavio 1935.

B. DOVNIKOVIĆ, kadar iz filma *Jedan dan života*

